

Sól og summar á Gøtusandi

Fríggjadagin 25. juni skipaði Gøtu Menningarfelag fyri árliga summartiltakinum á sandinum í Syðrugøtu. Í ár bar tiltakið undirheitið hugnaløta fyri stór og smá.

Fríggjadagin 25. var árliga summartiltakið hjá Gøtu Menningarfelag við undirheitinum - **hugnaløta fyri stór og smá** - á sandinum í Syðrugøtu. Hóast ógin sól var, men einstakir ælingar, so var lýveður og tí høvdu eini 4-5 hundrad fólk leitað sær oman á sandin at fylgja við og taka lut í tí, sum var á skránni.

Byrjað varð kl. 17 við barnaríðing, kondíbingo o.ø.

Tað næsta, ið var á skránni, var **Fjallarenning**, har kappast varð um, hvør, ið skjótastur var at renna/ganga av Gøtueiði og niðan á tað 516 m hoga Støðlafjall og oman aftur á sandin í Syðrugøtu, har mátið var. Hetta er ikki roynt áður, so gitt varð dúgliga, hvussu langa tíð tað tók. Spenningsurin var tí stórur, tá fyrsti luttakaranin dagaði undan

hesum góðu tíðum. Ognarsteyp vóru latin til nr. 1, 2 og 3, og eisini fekk vinnarin eitt stórt og vakurt ferðasteyp.

Við hálygum 8 tíðina var togtogan millum Syðrugøtu og Norðragøtu á skránni, bytt upp í triggjar bólkur - ung, konur og menn. Tey ungu úr Norðragøtu vunnu, men bæði syðrugøtukonur og -menn vunnu sína kapping. Eisini her vóru ferðasteyp handað til vinnararnar.

Nú var køkuuppbóðssøla og annað skemt á skránni.

Síðani sang Felagskórið Gøta/Leirvík, ið júst er farið til Íslands á konsertferð, nakrar vakrar summarsangir, og komu tey sera væl frá hesum. Ein ógloymandi løta. Vakurt og hugnaligt var at lifa á henda frálíka kórsangin, við skvatlinum frá smáldunum, tá tær

Triggir fegnir fjallarenningar við skreytbløðum og steyp-um. Frá vinstri: Marius Jacobsen (nr. 2), Olaf Olsen (vinnari) og Arni Petersen (nr. 3) Maðurin aftanfyrir er Mannbjørn í Grund, sum hevði eftirlit við luttakarunum upp á Støðlafjalli

uppi á Garðastovu.

Úrslitið av Fjallarenningini gjørdist:

nr. 1: Olaf Olsen, Rituvík, 39 min. 24.46 sek.

nr. 2: Marius Jacobsen, Leirvík, 40 min. 24.02 sek.

nr. 3: Arni Petersen, Syðrugøtu, 51 min. 30.24 sek.

Øll vóru púra ovfarin av

løgðust inn á sandin, í bakgrundini.

Nú helt Jógván Gregersen, bygðaráðsformaður í Gøtu, røðu.

Síðani kom so tann spennandi løtan, tá kynt varð í tað stóra bálið á sandinum, og meðan bálið brendi, stóðu fólk rundan

um og sungu á sandinum kendar sangir úr grønusangbók. Ein ógloymandi, og sera hugnaligt løta, sum tú bert upplivir hana eitt gott føroyskt summarkvöld.

So var hetta frálíka afturvendandi summartiltakið - fyri stór og smá - á Gøtusandi komið á enda.

Á Sól og Summar-tiltakinum á Gøtusandi helt Jógván Gregersen, bygðaráðsformaður, hesa røðu:

Sól og Summar á Gøtusandi Aftur í ár hevur Gøtu Menningarfelag tikið stig til hetta mentunarliga tiltak.

Hetta hevur verið eitt afturvendandi tiltak, og er hetta sera gott fyri okkara bygðarsamfelag.

At eg nevni hetta sum eitt mentunarligt tiltak, kemst av, at orðið «mentan» verður í dagligari talu brúkt um tiltøk sum eitt nú eru í Norðurlandahúsinum ella øðrum sokallaðum mentunarháborgum.

Definítionin upp á orðið «mentan» er ikki, at tú mást keypa tær eitt dyrt atgong-

umerki fyri síðan at seta teg inn í t.d. eitt sjónleikarhús sum passivur áskoðari. Nei! Tað, sum vit uppliva beint nú, er eisini mentan. Hetta tiltakið hjá Gøtu Menningarfelag er eitt mentunartiltak, so tað forslær. Hetta er mentanin hjá okkum, sum búgva í hesum bygðarsamfelagnum. Fólk renn aum kapp niðan á Støðlafjall og oman aftur. Sangkórið Gøta/Leirvík syngur her á sandinum o.s.fr. Alt hetta er við til at skapa mentanina her á staðnum.

Ofra verður sagt um onnur fólksløg, at teirra mentan er lægri enn tann, vit hava í Vesturevropu. Hetta er ikki bein orðing, tí tað ein meinar við er, hvussu langt útviklingurin er kominn, samanborið við tann vestanfyri.

Hvat er tað so, sum er so gott í hesum lítla landi, sum eitur Føroyar, og í hesi lítlu bygðini, sum eitur Gøta. Tað eru nevnliga lótur sum henda, har vit steðga á, leggja tað dagligu tímatálvuna burtur, og gera nakað annað enn tað, vit eru von við. Her á sandinum møtir

tú fólki, sum tú ikki hevur tosað við í longri tíð - tú fært eitt prát um leyst og fæst - tú lurtar eftir sang og fylgir við í kappingunum - jú, tað er ein sannur hugni yvir hesi løtuni.

Ein maður segði einaferð við meg: Veitst tú, hvør munur er ímillum ein dana, sum býr í einari íbúð í Keypmannahavn og ein gøtumann? Eg kveitti eina løtu uppá hann, og segði so: Nei, hvussu meinast tú? Tá segði hann nakað, sum eg ikki hevði hugsað um áður. Hann segði: Danin kennir kanska 10-20 fólk, meðan gøtumaðurin kennir kanska fleiri túsund fólk. Danin kennir nóg illa grannan, meðan gøtumaðurin kennir øll í Gøtu, nóg fólk úr grannabygdunum o.s.fr. Hetta, at kenna nóg fólk, ger so eisini, at tú tosar við fleiri fólk, tú hoyrir fleiri meiningar, og tað er so aftur við til at gera teg meira visan.

Eitt annað, sum eisini er sera áhugavert og uppbyggjandi við at búgva af einum lítillum samfelag, er, at tú mást vísa ábyrgd og

kenna ábyrgd av tínum gerðum. Tað er nevnliga ikki so lætt at skúgva seg undan ábyrgðini her, tí øll vita, at tað er tær, ábyrgdin hvílir á.

Eitt annað, ið eg við hetta høvi, kundi hugsað mær at nomið eitt sindur við, er okkara umhvørvi. Nú er tað vorðið vanligt, at ein bygd verður vald «Best røkta bygd í Føroyum». Hetta er eitt frálíkt tiltak, og henda dagin Eiði bygd varð kosin best røkta, hevði onkur hug at prika meg eitt sindur sum bygðarráðsformann við at spyrja, hví kommunan gjørdi so lítið við henda spurning o.s.fr. Einasta svar, eg kundi geva viðkomandi, var, at bygðin er so væl røkta, sum borgararnir røkja hana. So vilja vit eiga best røkta bygd í ár 2000 og frameftir, má hvør einstakur borgari í kommununi vísa ábyrgd, hvat ørundi viðvikur. Hetta hevur okkara vakra náttúna eisini uppiborið.

Til síðst vil eg ynskja øllum eitt framhaldandi gott kvöld, og Gøtu Menningarfelag bliðan byr framfyri. Takk fyri.

Davis Dalbø tykist hugsa, um hann eigur at verða í hinum partinum ...

... men letur verða og setur fótur í spennu saman við hinum norðagøtumonnum!